

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XI > Wartości przekazywane poprzez teatr

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Teatr jest elementem naszej kultury narodowej. Jest to jedyny rodzaj sztuki, który musi mieć widzów w chwili, w której się odbywa. Człowiek przenosi się do innego świata, wycisza i skupia na żywym obrazie scenicznym. Sztuka teatralna budzi w dzieciach różne emocje np.: strach, radość, dumę.

Samo życie stwarza gotowe do realizacji scenariusze. Historia życia człowieka to niejako spektakl. Życie ludzkie można porównać do przedstawienia, a każdego człowieka do aktora. Dziecko może utożsamić się z jedną z postaci, dlatego sztuki pozwalają zapomnieć o codziennych problemach. Może się tak zdarzyć, że oglądając sztukę teatralną, utożsamimy się z głównym bohaterem i spróbujemy znaleźć rozwiązania naszych problemów. Teatr pozwala nam przenieść się w inny świat, potrafi rozbawić, zasmucić, zmusza do refleksji. Już od najmłodszych lat trzeba zapoznawać dzieci z teatrem, bo jest on bardzo potrzebny we współczesnym świecie. Spektakle nie mogą być przykrym obowiązkiem np. podczas wycieczki szkolnej, ale powinny być fascynującą przygodą poznawania innego świata.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. G. Kasdepke, *Bon czy ton. Savoir-vivre dla dzieci*, Wydawnictwo Literatura, Łódź 2018, s. 112.

Wstęp

Bon czy ton. Savoir-vivre dla dzieci Grzegorza Kasdepke to lektura, z której dziecko ma się nauczyć zasad dobrego wychowania. Tytułowy savoir-vivre jest to wiedza o tym, jak dobrze wychowany człowiek zachowuje się w różnych sytuacjach. Jedno z opowiadań poświęcone jest zasadom kulturalnego zachowania w teatrze.

Cytat

„– Szybciej! – Poganiał Kubę i Bubę. – Bo się spóźnimy!

– Oj tam, najwyżej pięć minut! – Buba machnęła lekceważąco ręką.

– Do teatru nie wypada się spóźniać! – Babcia Joasia zrobiła srogą minę. – Bo przeszkadza to i aktorom, i widzom! I w ogóle jest oznaką... braku szacunku!

Buba wiedziała z doświadczenia, że gdy mowa jest o braku szacunku, lepiej nie dyskutować. Nie dyskutowała więc, tylko pognała w milczeniu za babcią i Kubą do szatni, a stamtąd prosto do sali. Na szczęście spektakl jeszcze się nie zaczął – mimo że przed chwilą

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XI > Wartości przekazywane poprzez teatr przebrzmiał ostatni już dzwonek”.

Podsumowanie

Babcia Joasia wybierając się z wnukami do teatru, przekazała im wskazówki, jak mają się zachowywać. Trzeba bowiem pamiętać, że z teatrem wiąże się tradycja i kultura wysoka. Obcowanie ze sztuką wymusza pewne normy zachowania. Przede wszystkim, niezależnie od wieku, należy pamiętać o stosownym ubiorze, który powinien okazywać szacunek do tego miejsca, do aktorów i innych widzów. Pozostałe zasady savoir-vivre dotyczą m.in. oklasków, przerw, ilości dzwonek, zachowania ciszy, czy powstrzymania się od jedzenia i picia. Do oglądania sztuki w teatrze potrzebna jest koncentracja, co niektórym kilkulatkom przychodzi z trudem.